

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لیکوال او شناند: نظر محمد مطمئن

۱۹ اکتوبر ۲۰۱۵

ثبات که بی ثباتی که له طالب سره جگړه کوونکی مجاهد وي؟

هغوی چې په بی ثباتی او نا امنی کې یې گټې دي د کومو لاملونو له کبله به سولې ته ترجیح ورکړي، په سوله کې چې ددوی له پاره ځانگړی امتیاز نشته، په سوله کې چې دوی خپل واکونه له لاسه ورکوي، خو دپته فکر نه کوي چې همدا سوله به ددوی د اولادونو له پاره اړینه وي، همدا سوله به ددوی جایدادونه او شتمنی خوندي کوي. د افغانستان قضیه یو مهم پړاو ته ننوځي، دلته د امریکا او روس زورازموینه پیل کېږي، امریکا په اوکراین کې لوبه وبایلله، هغه چې غوښتل یې روسان به د اوکراین سره په جگړه کې شکېل شي او یا داچې اوکراین به د روسی له نفوذ څخه په بشپړ ډول وایستل شي، داچې تورسمندرگي کې به د روسانو لاس لند کړي، یو هم ونه شو. ښکاري چې امریکا به په سوریه کې هم لوبه روسانو ته وبایلې، نو د روسانو سره د جگړې له پاره امریکا ته افغانستان پاتې کېږي، او په افغانستان کې به د داعش له شتون څخه امریکا گټه پورته کوي، چې وار له مخه لا انگیرني دادي چې د افغانستان خاوره کې داعش د امریکا په خوښه د پاکستان او افغانستان له لوري قوي کېږي. پلان به داوو چې کندز او بدخشان د داعش په نوم ډلې ته وسپارل شي، طالبانو هوښیاري وکړه او مخکې له دې چې هلته د داعش له پاره سنگرونه قوي شي، هغوی شمال ته ډیر ننوتل د داعش مخه یې ونیوله او خپله یې د کندز او بدخشان د نیولو هڅې پیل کړي. چې د کندز ښار مرکز یې د لنډ وخت له پاره تر خپل کنټرول لاندې هم راوستی. او بدخشان کې یې مهمې ولسوالي ونیولې.

د امریکا خپل سړي او د روسانو له خوا ورته تهدید

امریکا به په ټول توان هڅې وکړي چې په نړۍ باندې خپله مشري وساتي، خو روسان ورته تهدید جوړ شوي، د همدې مشري ساتلو له پاره امریکا په اسلامي نړۍ کې دهغوی ترمنځ خپلمنځي جگړې پیل کړي، د اسلامي حکومت پر نوم نوي ډله راپیداشوي، او چین ته د تهدید له پاره د یغور د مسلمانانو مشران په بیلابیلو هیوادونو کې ساتل کېږي. امریکا به په ټول قوت و غواړي چې د افغانستان په شمال کې نا امنی زیاتې شي تر څو روسان ووېروي، او تر ټولو ښه پلان د امریکا له نظره په شمال کې د داعش قوي کېدل و، دابه د بلخ د والي عطاء محمد نور په خوښه کېدل، یو ناڅاپه عطاء محمد نور د امریکا څخه مخ واراو او له روسانو سره یې خپلې پخوانۍ اړیکې وپاللې، همدا و چې

امريکا ونه شواى کولای په شمال کې د داعش ډله داسې راپيداکړی لکه چې د افغانستان په ختيځ کې همدا ډله اوس شتون او په ځينو ولسواليو کې قوت لري.

روسانو هڅې شروع کړي چې د امريکا د تگلارې خلاف د اسلامي هيوادونو سره اړيکې سمې کړي، او که روسان په دې کار کې کامياب شول، نو بيا به امريکا د نړۍ يوه لويه برخه چې اسلامي هيوادونه دي له لاسه ورکوي او روښانه ده چې روسان به قوي کيږي، په اوس وخت کې د اسلامي هيوادونو ځيرونکي په دې نظر دي چې امريکا د اسلامي هيوادونو د ټوټه کيدو پلان لري، له همدې امله اسلامي نړۍ مجبوره ده چې روسيې ته ترجيح ورکړي.

روسان چې وايي داعش د امريکا له خوا راپيداشوي او د امريکا د گټو له پاره کار کوي، په ريښتوني ډول د داعش نه ويره لري، خو داخبره ډيره بې طرفه ځيرونکي نه مني چې مرکزي داعش به د امريکا د گټو له پاره کار کوي. اوس چې افغانستان به د امريکا او روسي تر منځ د جگړې يو ډگر وي، معلومه خبره ده چې گډ حکومت به د امريکا د گټو خوندي ساتلو او امريکا د بريالۍ له پاره کار کوي، هغه پخواني کمونستان* چې اوس له غرب نه تغذيه کيږي هغوی به هم د امريکا د گټو له پاره کار کوي، پخواني مجاهدين ځيني يې ممکن د روسانو په پټه او بنسټه مرسته وکړي تر څو امريکا په افغانستان کې هغه څه ترلاسه نه کړي کوم چې غواړي د ډيرې مودې له پاره د افغانستان له خاورې څخه منځنۍ آسيا او چين تهديد کړي.

وروستي راپورونه دادي چې د هيواد په شمالي ځينو ولايتونو کې نوي روسي او ايراني وسلې خلکو ته د ځان د دفاع، طالب او داعش سره د مقابلي په نوم وپشل کيږي، حکومت هم د پلان د عملي کيدو يا کمزوري مديريت له مخې د نامسؤولو کسانو له خوا د وسلو پر ویش سترگې پټې کړي دي.

که چيرته مور خپلواکه افغان اداره درلودلای، په اوس وخت کې يې کولای شواى د امريکا او روس له رقابت څخه يې د افغانستان په گټه استفاده کړي وای، دا ډول کولای يې شواى چې د پاکستان او هند له رقابت څخه استفاده وکړي، کولای يې شواى چې د ايران او پاکستان ترمنځ له جنجال څخه گټه پورته کړي، او بالاخره کولای يې شواى چې د چين او جاپان ترمنځ له جنجال څخه سالمه استفاده وکړي.

يو بل ښه چانس داهم وو چې له اروپايي ټولني سره افغانستان ښې اړيکې جوړې کړي وای، خو داچې په تيرو ۱۴ کلونو کې خپلواکه اداره موجوده نه وه، او حکومت د امريکا په خوښه مخکې روان و، نو افغانانو ته داچانس نه و چې د يادو رقيبو هيوادونو له رقابت څخه د خپل ځان په گټه استفاده وکړي.

د کرزي په ټيم کې درز

اوس چې پخواني مجاهدين د غني په حکومت کې د امتيازاتو غوښتنه کوي، او همدا پخواني مجاهدين د پخواني ولسمشر کرزي په شاوخوا راتاويدل، غني وتوانيدی چې د کرزي او پخوانيو مجاهدينو ترمنځ درز پيداکړي، ډيری پخواني مجاهدين چې له کرزي سره يې يوځای د حکومت پر ځينو تگلارو سختې نيوکې کولي د مجاهدينو د شورا يا ثبات شورا په نوم نږدې ده چې له غني سره هوکړې ته ورسيرې، او غني هغه وخت داکار شونی کړ چې د استاد سياف په مشرۍ د مجاهدينو د شورا تر اعلان مخکې يې يو شمير نور پخواني مجاهدين سره راټول او هغوی د [جهادي گوندونو د يووالي شورا](#) اعلان وکړ، د استاد سياف پلان يې له نسبي ناکامي سره مخ کړ.

که خبره د حکومت سره د مرستې او وفادارۍ وي، نو همدغه د مجاهدينو په نوم شورا خو تير ۱۴ کلونه له کرزي سره يوځای و، کرزي څخه يې زښت زيات امتيازات ترلاسه کړه، اوس چې غني لږ امتيازات ورته ومنل د کرزي

څنگ يې پرېښود، په دغسې کسانو به نړيوال او په ځانگړې ډول امريکايان او بریتانويان څه ډول اعتماد او باور وکړی، زما په آند چې غني به يوځل بيا همدوی وغولوي، او تښې وعدي به ورسره وکړی، خو عملي به يې نه کړي.

که له طالب سره جگړه کوونکی مجاهد وي؟

که له طالب سره جگړه کوونکي ته مجاهد ويل کيږي، دادی عملا د کورنيو چارو وزير او دفاع وزير د جگړې قوماندې په لاس کې لري، عبدالرشيد دوستم په فارياب کې له طالبانو سره په جگړه کې خپله عملا برخه واخستله، بيا خو همدغو پخوانيو کمونستانو ته هم مجاهدين ويل کيږي، او يواځې هغه کسان مجاهدين نه گڼل کيږي چې پخوا يې له کمونستانو سره جهاد کړی.

که له روسانو سره جنگيدونکو ته مجاهدين ويل کيږي نو بيا خو د پخوانيو مجاهدينو ډيری مشرانو د طالبانو سره د جگړې پر مهال له روسانو، ايران او هند څخه مرستې ترلاسه کولي، تر کومه وخته به همدا مجاهدين همدوی ته کيږي.

او که د امريکا په مرسته له طالب سره جنگيدونکو ته مجاهدين چې اکثريت يې شمال ټلواله وه وويل شي بيا خو ملي اردو، ملي پوليس او ټول هغه کسان چې له طالب سره جگړه کوي، نو مستحق بيا ټول دي، نو يواځې څو تنه؟ امريکا به هيڅکله هم پر هغو پخوانيو مجاهدينو باور ونه کړي چې له روسيې سره د بنو اريکو ريکارډ لري، او که بيا هم امريکا او غني دا باور وکړي، نو د مجاهدينو (استاد رباني) د حکومت پرمهال چې ۴ کاله يې پر کابل ښار کې حکومت وو، خو پر ټول کابل ښار يې واک نه درلود، له دوی نه به د امنيت او وسلوالو مخالفينو څخه د دفاع کوم ډول توقع وکولای شي، همدوی و چې طالبانو ته يې کابل پرېښود او د جگړې توان يې نه درلود.

داچې د امريکا او ناتو د ۱۵۰۰۰۰ عسکرو، نږدې ۳۰۰۰۰۰ قراردادي بهرني پوځيانو په شتون کې افغان جگړه يو طرفه نه شوه، اوس که همدا پخواني مجاهدين د ۵ زره څخه تر ۱۰ زره وسلوال برابر کړلای شي، آیا ممکن ده چې د جگړې لوری يو طرفه کړي؟ آیا ممکن به وي چې د بهرنيو پوځيانو او دولت مخالف وسلوال له منځه يوسي؟ مهمه خبره داده که اوسنی اردو، پوليس او امنيت له مخالفو وسلوالو سره د جگړې توان نه لري بيا د څه له پاره دوي ته معاش او امتياز ورکول کيږی، بايد رخصت کړل شي او پر ځای يې مليشې تنظيم کړل شي

پخوانيو مجاهدينو د امنيت شورا په پريکړو کې ونډه غوښتې ده، خو له غني سره تر لومړۍ ناستې وروسته سمدستي د بریتانيا سفيره د استاد سياف پوهنتون ته دهغه د ليدو له پاره ورغله، داچې ويل کيږي امنيت شورا باندې بریتانيا نفوذ لري، همدا لامل به وو چې د بریتانيا سفيره به د استاد سياف د خبرو سپيناوی ورڅخه پوښتلی وي، داچې بریتانيا او امريکا دواړه د مجاهد په نوم له هرچا څخه کرکه لري، فکر نه کيږي چې پخوانيو مجاهدينو ته به د زيات واک ورکول ورته د منلو وړ وي

ويل کيږي چې ولسمشر غني د مجاهدينو له شورا سره ژمنه کړې چې د سولې شورا مشرتوب به يونس قانوني ته ورکوي، دا ډول د بسم الله محمدي له پاره داچې امنيت شورا مرستيال شي او يا هم د شمال زون د نظامي چارو مشر شي، او تورن اسماعيل خان له پاره بيا د جنوب لويديځ زون د ملکي او نظامي مشرتابه غوښتنه شوې، له دې سره د واليانو، امنيه قومندانانو او قول اردو د قومندانانو د ټاکلو واک به هم له دوی سره وي، که غني داخبره رښتيا منلي وي، نو بيا خو حکومت نور هم په ټوټو وپشل کيږي.

اشرف غني به مجبوره وي چې د مجاهدينو د شورا ځينې غوښتنې ومني خو تر ډيره به ورسره چل وکړي، پر دوی به اعلان وکړي چې د گډ حکومت د سمون او ملاتړ له پاره کار کوي، بيا به خپلې کړې ژمني ورسره عملي نه کړي.

د جنگ پرځای د سولې له پاره امتیازات ورکول په کار دي

که همدا پخواني مجاهدين حکومت څخه امتیازات واخلي بیا به یې له کمونستانو سره د امتیازاتو پر سر ناندري وي، اوس خو په مهمو چوکيو اکثریت پخواني کمونستان اوسنی لويديځ پلوه کسان ناست دي.

غني چې کوم امتیاز پخوانو مجاهدينو ته د قلنگ په ډول ورکوي او باج به ورکوي، که همدې ته ورته امتیازات د سولې له پاره ومني، د سولې امکان شته.

سوله هغه وخت شوني ده چې رښتونولي او صداقت ښکېل لوري ولري، او هر لوری هڅه وکړي چې خپل دښمن همکار کړي، او له همکار کيدو وروسته د يو بل په دوست کولو فکر وکړي، که خبره د تسليميدو وي او هره خوا د جگړې د گټلو دعوه کوي بیا سوله مشکل ښکاري.

داچې له څو لسيزو راهيسې افغانان په جگړو اخته دي، او د پردیو محتاج دي، عامل يې جگړه ده، که جگړه نه وای مور به د امریکا، روس، هند، چین، ایران او پاکستان لاسپوڅي نه وای، مور به د خپل هیواد د پرمختگ او ولس د گټو له پاره کار کولای.

داچې امریکا د افغانستان د جگړې د گټلو دعوه لري، نو بیا ولي ځوانان له هیواده په تېښته دي، ولي دلته ویره خپره ده، ولي هر ځوان له افغانستان څخه د وتلو هڅې کوي، امریکا ته په کار ده چې نوره خپله ماتې ومني، او د فاسدو او ناکامو رژیمونو ملاتړ پریردي.

سولې ته رسيدو له پاره ځینې کارونه مهم دي چې وشي، داچې دواړو لوري هڅه وکړي تر څو د ځوانانو د وژني گراف ټیټ کړلای شي او د وژنو پر مهال له احتیاط څخه کار واخستل شي، داچې قومي، سیميز او ژبني تعصب ته لمن ونه وهل شي، داچې په جگړه کې د زیاتوالي پرځای د کموالی هڅې وشي، داچې په رسنيو کې د دښمنی د زیاتوالي په عوض د سولې له پاره د اذنانو د جوړیدو هڅې وشي، داچې د افغان ولس غوښتنې نړیوال او شکېل افغان جهتونه په نظر کې ونیسي، داچې بین الافغاني تفاهم باندې باور ولرو، او بالاخره د سولې له پاره دواړه لوري قرباني ورکړي، د بهرنیانو د وتلو له پاره زمینه برابره شي.

آیا پخواني مجاهدين يوه خوله دي؟

د جهاد له مهاله بیا تر نن ورځې د پخوانیو مجاهدينو خپلمنځي اختلافونو او تړبگنيو ته په کتو سره ، او بیا د ولسي جرگې د مشرتوب له پاره د استاد سیاف او یونس قانوني د اختلاف له امله چې ازبک تورکمه عبدالروف ابراهيمي د ولسي جرگې مشر شو، د مجاهدينو شورا به هم تر ډیره وخته يوه خوله پاتې نه شي، خپلمنځي اختلافات به یې د امتیازاتو پر سر پیداشي.

لومړي موقت حکومت کې خو ډیره زیاته ونډه د پخوانیو مجاهدينو وه، دوی ولي ونه توانيدل چې په ۲۰۰۴ ز کال کې د ولسمشريزو ټاکنو پر مهال خپلمنځي اختلافات لیري کړي او په يوه خوله کوم کانديد ولري، تر لسو زیاتو یې ځانونو ولسمشري چوکۍ ته نوماند کړي و، داچې کرزي انتخابات وگټل، هغه وخت کې همدې پخوانیو مجاهدينو ویل چې کرزي د امریکا لاسپوڅی دی، رایه مجاهدينو ته ورکړی

د کرزي په دواړو دورو کې ځینو پخوانیو مجاهدينو یې په فساد، غلا او اختلاس کې لاس درلود، کله چې ولس پر چا بې باوره شي، بیا به څه ډول ممکن وي چې هغوی دی د حکومت په بڼه والی کې مثبت رول ولوبوي.

اربکیان چې اکثریت یې د پخوانیو مجاهدينو زامن دي، د خپلو پلرونو کرنې چې د کورنۍ جگړې پرمهال یې ولس په تنگ کړي و، د ولس څخه یې هغه هیري کړي، دوی لا زیات ظلمونه او فساد کوي.

او که خبره د پخوانيو مجاهدينو وي، بيا نو ډاکټر اشرف غني هم ځان مجاهد بولي، او دوستم خو وايي چې حضرت مجددي صاحب د خالد بن وليد لقب را کړي، ډاکټر عبدالله عبدالله خو له هېچا ځان کم نه گڼي، احمدضياء مسعود بيا د احمدشاه مسعود ورور دی، انجنير محمد خان خو د اسلامي حزب د استخباراتو مشر و، استاد محقق او سرور دانش د اهل تشيع جبهو مشران و، همدا ټول د حکومت لور پورې غړي دي، بيا نو کومه اړتيا ده چې خلک ووايي چې مجاهدينو ته ونډه او امتياز ورکړل شي. خبره يواځې د مجاهد او جهاد له نومه د امتياز اخستلو ده، او هغه ډله چې له چوکيو بي برخې ده، د حکومت له امتيازاتو بي برخې ده، تر هغه به په ارام نه کيڼي تر څو دوی ته امتيازات نه وي منل شوي.

که خبره د اسلامي گوندونو وي، اته گوندونو څو مياشتي مخکې د غني د حکومت ملاتړ اعلان کړي، د محاذ ملي مشر پير سيد احمد گيلاني، د نجات ملي مشر صبغت الله مجددي، کریم خليلي، قطب الدين هلال، انجنير وحيدالله سباوون، مولوي عبدالحکيم منيب، حاجی دين محمد، مولوي قلم الدين، انوري او ...

او که خبره د جهادي گوندونو وي بيا خو اسلامي حزب چې حکمتيار يې مشر دی، اسلامي حزب چې مولوي محمد يونس خالص بابا يې مشر و، حرکت انقلاب اسلامي چې مولوی محمد نبي محمدي يې مشر و، او دا ډول جلال الدين حقاني هغه ډلې دي چې د جهاد ډيره بڼه سابقه لري، ولي پر دوی ږغ نه کيږي چې د امنيت او سولې اړوند رول ولوبوي، معلومېږي چې خبره يواځې په حکومت کې د واک او امتياز تر لاسه کول د مجاهد په نوم ده.

زما په آند پخوانيو مجاهدينو ته د مليشوجورولو امتياز د جنگ د اوږدېدو په معنی ده، ددی پر ځای چې مليشي جوړې شي که همدا د مجاهدينو په نوم شورا د سولې له پاره پر يوه هر اړخيزه طرحه کار وکړي، نتيجه به يې نسبتا بڼه وي، او د سولې له پاره تر ټولو بڼه داده چې پرداسې موقت حکومت هوکړه وشي چې حکومت، شمال ټلوالې، وسلوالو طالبانو او اسلامي حزب ته هم د منلو وړ وي.

څومره ستونزې او شخړې چې روانې دي د سولې د نشتون له امله دي، که سوله راشي سوله د ټولو ستونزو د حل مور ده، د سولې پر طرحه له موافقې وروسته نورې ستونزې په اسانې سره حل کيدای شي.

پخواني کمونستان ، پخوانی مجاهدين او امريکا پلوه افغانان جگړه نه شي گټلای

پخوانی کمونست، پخوانی مجاهد، طالب او د ۱۴ کلنې ډيموکراسي سرلاري بايد خپلې تېروتنې ومني، د دوی د تېروتنو له امله ده چې مور نړي ۴ لسيزې په جگړه کې اخته يو، د جگړې گټې همسايه هيوادونه او نړيوال قدرتونه وري، خو قرباني يې مور افغانان يو.

که باور داوي چې حکومت به وسلوالو مخالفين له پښو وغورځوي، داچې نن د ولايتونو ډير امنيه قومندانان او د قول اردوگانو ډيری مشران پخواني کمونستان دي، هغوی چې يوځل يې د مجاهدينو په لاس ماتې خوړلي، څه ډول تمه کيدای شي چې اوسنی جگړه به وگټي.

که خوشبيني وي چې پخواني مجاهدين د جگړې ډگر گرم کړي او له مخالفو وسلوالو څخه به جگړه وگټي، هغوی چې دهمدي طالب څخه يې په ۱۹۹۶ ز کال کې ماتې خوړلي، او د جگړې توان يې د لاسه ورکړي و، د امريکا بمبارد او مرستې ته په تمه و، په تيرو ۱۴ کلونو کې يې د ناتو د عسکرو په شتون کې امنيت رانه وستلای شو، وسلوال مخالفين يې محوه نه شواي کړای، اوس به څه ډول وتوانېږي چې په ډيرو لږو امکاناتو د بهرنيو پوځيانو او افغان حکومت مخالف وسلوال محوه کړي؟

له پردیو د سولې تمه تیروتنه ده

که تمه داوي چې امریکا یا پاکستان دي مور ته سوله راولي، نو دا سوله نه کيږي، تر څو خپله افغانان خپلو منځو کې سره جوړ نه شي، له پردیو د سولې تمه کول تیروتنه ده، بیا داسې پردې چې هیڅکله یې د افغانستان بڼه ورځ نه غوښتي او نه به یې وغواړي، بلکې د همدې هیواد له وگړو څخه د خپلو شرمونکو ماتو د غچ اخستو په هڅو کې دي تر څو چې مور افغانان د گاونډیو هیوادونو له نفوذ څخه ځان خلاص نه کړو، بسیا کیدای نه شو، تر څو چې دافکر ولرو چې نور به مو ساتي، او د غلامې سوچ راسره وي، مور پرمختگ نه شو کولای، هر وخت چې پر خپل ځان د متکي کیدو باور ولرو، د گاونډیو هیوادونو له نفوذ او د لویو ځواکمنو هیوادونو له غلامې د ځان خلاصیدو هوډ او پرسوله باوري شو، مور خپل هدف ته رسیدای شو

د سولې له پاره باید مخامخ لیدني وشي، احمدشاه مسعود همدا کار وکړ، خو متاسفانه له طالبانو سره پر کړو ژمنو ددوی ترمنځ بې باوري پیداشوه، اوس هم د گډ حکومت مشران کولای شي قرباني ورکړي، او په نظامي او سیاسي برخه کې مخامخ لیدني وکړي.

پاکستان لا هم ممکن حرص لري چې د ډیورنډ سربیره د ننگرهار، پکتیکا، زابل، هلمند، کندهار او ځینو نورو سرحدې ولایتونو ځینې برخې لاندې کړي، که په هیواد کې جگړه اوږده شي، نو پاکستان به په خپل پلان کې خامخا کامیاب کيږي، او د افغانستان خاوره به لاندې کوي.

یوه مهمه یادونه داهم په کار ده چې سوله د جنګي ډلو ترمنځ کيږي، دلته لا هم د دولت په مشرتابه (ولسمشر) کې د جنګي ډلو مشران نه دي راغلي، د جنګي ډلو مشران په تیرو ۱۴ کلونو کې د سولې له خبرو څخه گوښه ساتل شوي، زه باوري یم که د طالبانو او مارشال فهیم ترمنځ مخامخ خبرو ته زمینه برابره شوې وای، ممکن د سولې له پاره بڼه پرمختگ شوی وای، اوس هم په کار ده چې د جنګي ډلو د مشرانو ترمنځ مخامخ خبرو ته زمینه مساعده شي.

یادداشت:

همان طوری که بارها نگاشته ایم و تاریخ هم بر قضاوت ما صحه گذاشته است، خلقی - پرچمی ها هیچ رابطه ای با کمونیزم نداشتند. آنها یک مشت جواسیسی بودند که جاسوسی شان را در زیر نقاب به اصطلاح ترقی و پیشرفت انجام می دادند. این که هنوز هم عده ای پافشاری دارند تا از نوکران روس اشغالگر به نام کمونیست یاد کنند، هرگاه عدم فهم برخی ها را در این قضاوت نادیده بگیریم، بقیه عناصری که آگاهانه خلق و پرچم را کمونیست می نامند، همه و بدون استثناء نوکران "سی. آی. ای" اند که به دفاع و به نمایندگی از نظام مالکیت خصوصی، می خواهند جنایات تاریخی یک مشت مزدور را به رقیب تاریخی خویش نسبت بدهند.

اداره پورتال AA-AA